

DISSABTE III DE QUARESMA
CELEBRACIÓ DELS 200 ANYS DEL NAIXEMENT DE ST. ANTONI M. CLARET
Homilia del P. Abat Josep M. Soler
1 de març de 2008
Os 6, 1-6; Lc 18, 9-14

Estimats P. Provincial i membres de la Família Claretiana,
estimats germans i germanes:

Hi ha una pregunta que ens devem haver fet moltes vegades en la nostra vida de creients. Una pregunta que en aquest temps de quaresma pren un relleu especial: Què deu voler Déu de nosaltres? Avui hi hem trobat una resposta fonamental: *el que jo vull és amor*. Déu vol que l'estimem. Ni ofrenes materials, ni compliment fred d'unes normes. Amor. No és que no puguin tenir sentit les nostres ofrenes ni l'observança dels seus manaments. Tenen sentit en tant que surten d'un cor que estima. *El que jo vull és amor*. I, en canvi, tal com deia també el profeta Osees, sovint l'amor que tenim envers Déu *és com la boira del matí, com la rosada que desapareix aviat*. El programa quaresmal és oferir el nostre amor a Déu.

Però, no val qualsevol mena d'amor. No val un amor fet només de paraules i de desig. Per això a la paraula: *el que jo vull és amor*, el profeta hi afegia de seguida i *coneixement del Senyor*. Conèixer el Senyor vol dir estimar-lo, però també, conèixer la seva Paraula, acollir-la i posar-la en pràctica. I això eixampla la perspectiva, perquè ens adonem que no sols cal estimar el Senyor sinó que l'autèntic amor al Senyor passa també per l'amor als altres. Vet aquí el nucli de la nostra quaresma: conèixer Déu, estimar-lo, acollir la seva Paraula de vida i estimar els altres tot contribuint a servir-los, a crear un a societat més justa i solidària.

Quan *tornem al nostre Déu* i descobrim l'amor que ens té, ens adonem que ens torna la pau, que guareix les ferides del nostre cor, que *ens fa aixecar perquè visquem a la seva presència* en aquesta vida i ens promet la resurrecció, la vida eterna per sempre. Per això si estimem Déu veiem transformada la nostra existència i descobrim l'altre com a germà.

Hem escoltat a l'evangeli la paràbola del fariseu i del cobrador d'impostos. Tots dos s'adreçaven a Déu. L'un, *dret*, donant-li gràcies perquè era millor que ningú i complia tots els preceptes; però menystenia tothom. L'altre, amb el cap cot, situat a l'últim lloc, simplement demanava perdó, conscient dels seus pecats; i sense comparar-se amb ningú. Quin dels dos coneixia millor el cor de Déu? quin va estimar-lo més? Jesús mateix ens ha donat la resposta: el *cobrador d'impostos* o publicà. Perquè sabia que Déu és compassiu i benigne, ric en el perdó, que estima els humils i els pobres que no tenen defensor. El publicà l'estimava perquè se sabia estimat de Déu, malgrat la seva poca correspondència a l'amor, malgrat la seva infidelitat.

Per això, la crida a la conversió que se'ns fa durant la quaresma no és més que una crida a correspondre a l'amor de Déu amb amor. Per això ens podem fer ben nostres encara unes altres paraules del profeta: *Anem, convertim-nos al Senyor, tornem al nostre Déu. Esforcem-nos per conèixer el Senyor. Ell ens curarà. Serà com el ruixat que amara la terra*. Ens farà aixecar com a persones, malgrat la nostra fatiga i les nostres possibles foscors; ens farà aixecar com a creients, perdonant-nos, renovant el nostre esperit i fent-nos viure la resurrecció de Jesucrist, penyora de la nostra.

Tota l'acció missionera de Sant Antoni M. Claret està fonamentada en aquesta convicció: *Déu és amor* i vol que el coneguem i l'estimem tal com l'ha revelat Jesucrist perquè així trobarem la felicitat ara i arribarem a fruitar-ne en la vida per sempre. Ja el pensament d'Antoni sobre l'eternitat als seus cinc anys, cal veure'l en aquesta clau. S'estremia de pensar que algú pogués quedar privat de la fruïció de l'amor de Déu. I, portat pel seu tarannà compassiu, es va proposar de fer-lo conèixer a tothom. Així ho explica en la seva Autobiografia: "Aquesta idea és la que m'ha fet treballar més i em fa treballar encara i em farà treballar mentre viuré, per la conversió dels pecadors" (n. 9), dels qui estan allunyats de Déu.

El P. Claret era conscient de la manca de coneixement de l'amor de Déu que tenia la gent, com la té també avui. L'amor de Crist l'esperonava, com deia el seu lema episcopal, i per això escrivia: "la finalitat que em proposo és que Déu sigui conegut, estimat i servit per tothom. ¡Déu meu! La gent no us coneix. ¡Oh, si coneguessin la vostra saviesa, la vostra omnipotència, la vostra bondat, la vostra bellesa, tots els vostres atributs divins! ¡Tothom estaria abrindat en el vostre amor diví!" (cf. Autobiografia, 202). Conscient de la magnitud del treball evangelitzador, prega: "Oh Déu i Pare meu!, feu que us conegui i us faci conèixer; que us estimi i us faci estimar; que us serveixi i us faci servir; que us lloï i us faci lloar. Concediu-me, Pare meu, que tots els pecadors es converteixin, que tots els justos perseverin en gràcia i que tots aconseguim la glòria eterna" (ibídem, 233). I perquè la seva missió arribés a més gent i tingués continuïtat en el futur, creà un grup de missioners, de servidors i anunciadors de la Paraula divina, que, sota l'impuls de l'Esperit Sant, s'ha obert posteriorment també a molts laics i laiques seguidors del carisma de sant Antoni M. Claret. Els deixà ben clar com el volia que fos cadascun: "encès de caritat, cala foc arreu on passa; desitja eficaçment i procura per tots els mitjans d'encendre tothom amb el foc de l'amor diví. Res no el fa enrere. Només pensa com seguirà i imitarà Jesucrist a pregar, a treballar, a sofrir i a procurar sempre i únicament la major glòria de Déu i la salvació de les persones" (ibídem, 493). Els vol així, i els posa sota la sol·licitud amorosa de la Mare de Déu, apel·lant al nucli més íntim de la persona de Santa Maria simbolitzat en el cor.

Així visqué sant Antoni M. Claret, i ensenya encara avui a viure la Paraula que hem escoltat: *el que jo vull és amor i coneixement del Senyor*. Una Paraula que ens mena a prendre l'actitud del públicà, sabent qui hi trobarem la nostra joia més profunda. Amb aquest esperit disposem-nos a celebrar l'Eucaristia.